

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

dereḳ ḥayim

Horovits, Yeshayah

zolqiew, 1802

אציו תשרפ

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11744](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11744)

פרשת שלח תולדות ה

ה המחנה ביה' אדם מבקש שלום ויעבור על מדותיו
 למחנה לכל אדם ויוסף להם אהבה :
והספר הלוינו ויחרולנו שבמים בקרבה כהן אים סודי כי
 צמעי אמו משיבם סמלאך הסמוכה לסמור החורם
 מר לפסות דלונך חפלאי וחורחך צחוק מעי * ונאמר
 ס אלרך צנטן ידעתיך וגו' וכן צנטן יחמני אמי * ודע כי
 ושיעוטה סקנ"ה לאי עוטה להיפוך לעובר צמעי אמו :
 נאמר וישלח ה' ויגע על פי ויאמר הנה נחתי דברי צפיר
 בקסום אנשים נגע על ספתי ואלדבר * אבל צנטן נגע על
 חומסכת לפי סצנטן פיו כהום וכטבא לפותחו מכאן וסוכת
 א סכת הסרוף דעהו עליו מעומק חכמתו צמטנו צעון
 ה"ן כעובדא דרצ ציבי צר אמי דנקיט סוגרא סוכמא צמ
 תא וחצי ענין סדים ונטרפה דפחו עליו * סוכ כחצ לט
 זי חכמה סמים ודעה קדושים לא אדע צקטמוחו לא ליה סנת
 אמו למד וזכר ותינו ה' הדור זכאי ה' העובר זוכר כל
 מה פראס צצנטן אמו] :

פרשת ויצא

ידא ויאמר מה נורא המקום הזה * ראוי לאדם שיעמוד
 צמקומות הנכבדים צאיסם וביוראם ובהוספות
 וסם ויהי מורא שמיס עליו בדיבור ובהחשבה וצמטתם עגבן
 וספר שיחה חולין צצמ"כ סו צבית סמדרט אף סלא צצפת
 ומוד וסלא צצעת ספילה ססלק סורא סמים מעגיו והוא מיבור
 ווסף על מיסור סל שיחה חולין * ונחן לי לחס לאכול וצגד
 לצום סין ראוי לאדם שיסא צסול להון סבל וספיק לו ססכרת
 סלא סרמס שיעקב אבינו לא סאל כי אס ססכרחי וסוא לחס לאכול
 וצגד ללבוס : ויאמר להס יעקב אחי סאין אחס ראוי לסדס
 שיסין דצרוו עם סצרוו צנחת וצצברי צבור * סנה יעקב קרא
 סוחס סקים * לא עת סאסף סמקנס ראוי לאדם שיסחל
 להיטיד סאנשים אל סטוב צדרך מוסר ובענוס :
בוזרה פרסה ואתחנן הן עוד סיוס גדול לא עת סאסף
 סמקנה וגו' סאי קרא סוקמוס דכד יסרלל יסערין
 סמסובס לקמי' קב"ה בצבות סוגריית' יסובון לארעא קדישא ויחכנסין
 מן

כתבר
 על ה
 ס
 דס"י ר
 צן ר' ס
 מליא ר
 סיהס
 זס סא
 זאיס
 למוחיו כ
 יולס לצבא
 דז"ל סאיס
 לסמס סוא
 סס סוהצת
 ב' וגו' וכל
 סביל עניני
 ס רססנה
 סר סוהצת
 אדס עניני
 סי סורחיק
 מיסר גדל
 לפי סלך
 לחי לא יוז
 ולחן צאות
 ג צצעת
 זן סרמאו'
 י' איס סס
 ארץ סזאת
 עמו סועי
 על רלונס
 לצבאו סיבל
 : וסס
 סקדוח

פרשת שלח ויצא

פר

לא יחוק
סבלן מו

עוד

תלמו

אפי' דיב

לאדם לסל

עפרה של

ראוי היי

למקדב

הוא סהר

מפני מדב

מאסחו נד

גדולה טו

ר"ע אע

במו דוס

יהי' סקר

ע"ז של ל

ולכן סבי

הציר

ע"כ סי'

לצות ו

כי התיצ

קמו

א"כ מה

איזה זכ

מן גלותא דהא ודאי יומא חד יהא גלותא לישראל ולא יחיר ה
 נתנני טומאם כל היום דוס * ואי לא יחובון קב"ה אמר
 עוד היום גדול לא עת האסוף המקנה בלא זכו' ובלא עובד
 דכשרין אבל אטווחא חד לכו הסקו הללן השתדלו באוריית
 דמתסקין מימיאורייתא ולכו רעו למחר דנייתא למחר טב
 וכאופא דאחמתיכון * ד"א הן עוד היום גדול לא הוא יו
 דמקרי מסומה ומבוכה דבהוא יומא אחחרב צי' מקדשא ונכ
 ישראל בגלותא מן קדם עובדין ביטין הסוא יומא אחמטיך ואהר
 ה"ה הן עוד היום גדול לא עת האסוף המקנה בגין דאינון מש
 ליה להסוא יומא * הסקו הללן במה דאתמ
 במילוי דאורייתא דהא בזכותא דאורייתא יפקו
 ישראל מן גלותא ישראל מה קא אמרו ויאמרו לא גוכל עד אש
 יאכפו כל העדים עד דיתבנשו כל שאר יומין עילאין וגללו א
 האבן ויגדרון להסוא דינא קסי' דהסוא יומא דשלטא על פ
 הבאר ואשחכת הסוא באר עמנא בגלותא וכד אהגפי' הסוא
 באר והסוא אבן לא שלטא עלה מיד והסקינו הללן * וזמין קב"ה
 בסוף יומיא לאהדרא לישראל לארעא קדישא ולאחכנשא לון מ
 גלותא ומאן אינון בוף יומיא ההוא דאיהו אחרית הימים בהל
 אחרית הימי' ישראל יסבלו גלותא ה"ה דוהי' כי יבואו כל הדברים
 האלה ויהי' באחרית הימים דייקא והוא כנסת ישראל בגלותא וע
 אחרית הימים דא יקבלו עונשא בגלותא ובדא יעביד קב"ה גוקמי
 לישראל תדירא ה"ה אשר יעשה השם הזה לעמך באחרית
 הימים * ובכל אתר דא היא וקב"ה זמין לאחבא לה לאהדרא
 ה"ה דוהי' באחרית הימים יהי' הר בית ה' נכון וגומ' דא סו
 יום ע"כ ל :

וישלה

יעקב ויקרא לרחל וללאה וגו' : אין רא
 לאדם כשירלם דבר מה מאנשי ביתו סיכרימם ע
 זה על לך אונם והלכות אף כי הוא מושל בהם * אבל יסתד
 לפתוח אותם אל מה שירלסו בתכלית מה שאפשר כדי שיעוררו
 לזה מעלמא כי זה הוא יחד טוב משיעשו זה על לך האונם והפכרת
 ראה כמה דברים הרבה יעקב עם רחל ולאם כדי שיתרלו בטוב
 לב ואע"פ שהקב"ה לוח לו שיפוצ לביחו :

כי

דרך נשים לי וז"ל הרמב"ן הנכון בעיני כיהיו הנדוח בימים
 סקדמוגים מרותקת מאד בי כן פתח מעולם גידוק לריתוק

לא יתקדמו אל אדם ולא ידבדו בו כי ידעו הקדמונים בחכמתן
הכלן מוסיק וגם מצטן מוליד גנאי ועושה רושם רע כאשר בארו
הפילוסופים :

עוד אני עתיד להזכיר נסיונם בזה והיו יוספנות בדרך באוסל לא
יכנס בו אדם וכמו שסזכירו רז"ל בצרייתא של מסכת
גדה תלמוד אסור לשאול בשלומה של נדה * ר' נחמי' אומר
אפי' הדיבור שהוא יולא מפיה הוא טמא אמר ר' יוחנן אסור
לאדם לשלוך אחר הנדה ולדרוס את עפרה שהיא טמא כמת כך
עפרה של נדה טמא ואסור להנות במעשה ידיה ולכך אמרה רחל
ר'אוי' הייתי לקום מפני אדוני לנטק ידיו אצל דרך נשים לי ולא אוכל
להתקרב אליך וגם לא ללכת באוסל כלל שלא חדרוך אחת עפר רגלי
והוא ספרים ממנה ולא ענה אוחה כי לא היו מספרים עמהם כלל
מפני מדבורה טמא עכ"ל * ע"כ במאד מאד לריך אדם נסתרחק
מאשתו נדה בכל ריחוק ולא ימסוך טומאם על עצמו דאם כמה
גדולה טומאת נידה שמקיש ע"ז לנדה * כהא דחנן ברית פרק
ד"ע אמר ר' עקיבא מנין לע"ז שמתמא במשא כנדה שנאמר חזרם
במו דום כו' * ואפשר שרחל היחה תושבות זם בלבה כדי שלא
יהי' שקר היוולא מפיה כי היא לא יכלה לקום מחמת החרפים שהי'
ע"ז של לבן ויסבה עליהם ועל זם מטמא כנדה זהו דרך נשים לי
ולבן הבין הדברים כפשוטן * (מה שבחב הציוני בזה הפרשה כבר
כתבתי בפ' נח עיין עליו) :

פרשת וישלח

הצירוף נא מיד אחי מיד עמו * כתב בזה הר הקדום מכאן
מאן דללי ללותא דבעי לפרשא מלי כדקא יאות *
ע"כ סי' פירש מיד אחי מיד עמו ולא יחשוב שלא סקצ"ה בוחן
לצות והוא יחברך מצין כוונתי * אלא לריך לפרוש והטעם כ"ל
כי התיבות של החפילה המתהווית מאותיות קדושות עולות למעלה
ובוקעת רקיעים :

קמונתו מכל החסדים * יעקב אבינו סי' ירא שנתמעמו
זכויותו מתמת שקיבל מהשם יחברך כמה פסדי'
א"כ מה יחשוב הדיוט חוטא כשהקצ"ה מספיע לו טובה אף יש ביה
איוה זכויות הלא נחשבו לכלום וכבר אכל אותם * ע"כ יאטער
במאד